2.Неперервна філологія: класичні, візантинологічні та неоелліністичні студії в Україні XX століття / Н. Клименко, У. Головач, Л. Павленко, А. Савенко, А. Ясіновський. – Львів: Вид-во Львівської Політехніки, 2014. – 269 с.

Надійшла до редколегії 03.12.18

С. Б. Фокін
Київський національний університет
імені Тараса Шевченка (Україна)

РОКСОЛАНА ПЕТРІВНА ЗОРІВЧАК (1934–2018)

Викладачі, студенти, аспіранти, перекладачі глибоко сумують з приводу великої і непоправної втрати: 16 жовтня 2018 року пішла з життя Роксолана Петрівна Зорівчак, яка для багатьох була не лише колегою, викладачем і керівником, а й другом, побратимом, духовним наставником; натхненна праця Роксолани Петрівни стала взірцем для вчених, учнів, колег; її відданість українській науці сприяла створенню перекладознавчої школи, яку знають і в Україні, і за кордоном; наукова строгість, непохитна воля, вражаюча самовідданість, величезний гуманізм і титанічна праця – ті якості, що до останнього моменту характеризували її сильну особистість, яка стала уособленням перекладознавства в Україні, її активним рушієм і потужним чинником гуртування вчених.

Роксолана Петрівна Зорівчак (8 листопада 1934 р. – 16 жовтня 2018 р.) – доктор філологічних наук, професор, член Вченої ради, член та заступник голови Науково-технічної рад Львівського національного університету імені Івана Франка,

член Наукового товариства імені Тараса Шевченка, академік Академії наук вищої школи України, член Національної спілки письменників України (з 1997 року), відмінник освіти України, заслужений працівник освіти України (з 2005 р.), лауреат Літературної премії імені Григорія Кочура (з 2011 р.); автор понад 500 праць, серед яких – "Реалія і переклад", "Фразеологічна одиниця як перекладознавча категорія". Серед основних напрямів досліджень і творчих інтересів, що визначили мету і науковий сенс життя дослідниці: англомовна україніка і рецепція української літератури в світі, стилістика художнього перекладу, потенціал і ресурси української мови як цільової мови перекладу; зокрема, проф. Р.П. Зорівчак дбала про глибоке знання перекладачами та всім прогресивним соціумом української мови і культури, твердо трималася на позиціях перекладності та необхідності уникнення засміченості мови англіцизмами, русизмами та іншими невиправданими запозиченнями. Як у власних дослідженнях, так і в усіх наукових працях, до яких була дотична діяльність Роксолани Петрівні та її послідовників, приділялася пильна увага постатям перекладачів не лише з наукового погляду (як вагомого перекладацького чинника), а й з позицій високої поваги до майстрів художнього слова: Івана Франка, Павла Грабовського, Миколи Лукаша, Григорія Кочура, Віктора Коптілова, які доносили чужу культуру, а заразом, часом у загрозливих обставинах, підносили і українську мову до такого рівня, щоб нею заговорили класики світової літератури. Напрями досліджень, розроблені і окреслені професором Р.П. Зорівчак, вивели перекладознавчу науку в Україні на якісно новий рівень. Цінування своєї історії, оптимізм, воля до життя і любов до своїх людей було життєвим кредом Роксолани Петрівни, що втілено і в її школі перекладу, яким пройнялися її учні.

Надійшла до редколегії 03.12.18